

کتاب روشنگر تاریکی هاست!

اهمیت علم از نخستین آیه مبارک، که از جانب خداوند (ج) به حضرت محمد (ص) نازل گردیده است، هویدا میگردد. اینکه دین مبین اسلام آغاز اش را با کلمه خواندن برما مژده داده است، گفته ای را که قرآن ۱۴۲۲ سال قبل از امروز به پیروان اش نموده و به صراحت به آموختن علم امر تازن و مرد از نعمت مطالعه و علم بهرمند شوند.

اگر به توسعه و سرعت تکنولوژی عصر حاضر نیز توجه گردد، خواهیم دریافت که کشورهای جهان اول با پیروی ازین اصل (کسب علم و دانش)، توانستند خود را بدرجات عالی تمدن رقم بزنند. چونکه این جوامع بخوبی اهنیت دانش را درک نموده و می دانند که در فقدان علم و دانش قادر نخواهد بود برای ملت های خود زندگی مملو از آسایش را به ارمغان بیاورند.

چنانکه غازی شاه امان الله خان نیز گفته بود؛

"تفنگ را بر زمین بگذارید و قلم بردارید، زیرا هیچ ملت بیسواد نمی تواند آزاد و مستقل زندگی کند". اما چهاردهه جنگ در افغانستان که تمام هست و بود این کشور را به باد فنا سپرده و حتی ابتدایی ترین حقوق انسانی یک جامعه که همانا حق تعلیم می باشد را نیز از نیمی پیکر این جامعه که هنانا دختران و زنان می باشد ربوده است که می توان برایش فاجعه قرن ۲۱ نیز خطاب کرد. چیزی که برای بنیاد و بقای یک کشور امریست ضروری که بدبختانه کشور افغانستان از آن بی بهره نگهداشته شده است. چونکه تیورین ها جنگ با افکار شیطانی خود و به مقصد نائل آمدن بر اهداف خویش از هیچ وسیله ای از پا درآوردن دشمن خود دریغ نمی نمایند، طوریکه چرچیل یکی از جنرالان ارشد انگلستان و تیورینس موفق گفته است؛

“ برای عقب نگهداشتن کشور متخاصم کافی است تا زنان/مادران آن کشور را حقیر و بی سواد ساخت.”

این جنرال کارآزموده بخوبی میدانست که شکست دشمن تنها در میدان نبرد خلاصه نمی گردد، بلکه بیشتر از آن دشمن را با طرق و شیوه های مختلف نیز میتوان از پا درآورد که اساسی ترین آن بسته نگهداشتن مکاتب بروی دختران است. ویا برعکس زمانی تصمیم هیتلر رهبر نازی های آلمان را در جنگ جهانی دوم مشاهده مینمایم، که چنین روایت گردیده است، "هیتلر نتنها از پیوستن اساتید مکاتب و رفتن آنها به میدان جنگ مانع شده بود، بلکه تدابیر لازمی را برای حفاظت جان اساتید نیز اتخاذ کرده بود". زیرا هیتلر فردای روشن کشور اش را درمیل تفنگ و پیروزی درمیدان نبرد نه بلکه در آموزش و پرورش نونهالان کشورش تصور می کرد.

ویا وقتی حقوق و امتیازات اساتید مکاتب درکشور جاپان به بررسی گرفته شود، بخوبی درمیابیم که مقصد ازپرداخت معاش بلند به اساتید بمنظورتقویت سیستم معارف کشورایشان می باشد. و همان است که کشور جاپان امروزه در عرصه تکنالوژی حرف نخست را بزبان می آورد.

باتوجه به مثال های فوق، اگر انگیزه آموزش درافغانستان بررسی گردد خواهیم دریافت که چرا باگذشت زمان ما با سرنوشت تاریکتر روبرو می گردیم؟

زیرا طرفین بازی شیطنت در افغانستان بنحوه در قبال پروسه های آموزشی علم وومعرفت، آگاهانه ویا ناخودآگاه دست به اقداماتی می زنند تا موجب فاصله گرفتن افراد از پروسه های تعلیمی شود.

در حالیکه کمیته علمی و فرهنگی سازمان ملل متحد نیز بمنظورتقویت و ترغیب کسب آموزش و مطالعه، ۲۳ ماه اپریل را بنام روز جهانی کتاب مسمی نموده، تا همه به این امر مستحکم بمانند. و طبق احصائیه های تخمینی در حدود ۱۳۰ میلیون کتاب در جهان وجود دارد، در حالیکه نفوس جهان به هشت میلیارد نفر می رسد. اگر نصف نفوس جهان را باسواد قیاس کرد به این ترتیب بالای هر سه نفر یک جلد کتاب خواهد رسید.

علم روزنه امید و آسایش برای یک مملکت است. امید افغانستان نیز روزی در سرخط این ردیف بندی های جهان قرار گیرد.
